

Györi László

Jules kérdez

Tudom, mi a legrövidebb
út a valóság-képzelet
közti rodeó-szakaszon.

A példa: a paradicsom,
az, amelyben egy paripa
vágat, s mindenki ostoba,
ki nem hiszi el, vagy hülye.
De kérdés: hogy került bele?
Jules okos, ő megkérdezi.
Jöjjetek, világ Jules-jei!

Te meg ők

Te vagy a többi, én is ők vagyok.
Ők is én. Egymásban élünk.
Kilenc? Vagy száz? Egyik eltűnt,
vagy eltűnőben, és vissza se fog

nézni reánk, a többire. Konok,
makacs, de mikor kikészült...
Akkor? Mi is elenyészünk.
Sokan vagyunk és befogad a sok.

Távolodom vagy távolítottok,
Voltam a gögös, az eltűrt,
a kiutasító befogadott,

egyszóval a ti szektatagotok.
Ti pedig az enyém. Együtt,
külön: aki magunkért élni fog.

Musée de l'homme

Agh Istvánnak

Brehm, csak egy rövid fejezetet
az emberről, ki egyetlenegy!

Manus, Mann, cselovek, homme, s
mi fő:
lefejező s lefejezhető.

Mert a koponya kiemelkedik,
tusa nélkül is lefejezhetik.

Guruló fő, csontok csontokon.
Ki tudja: Iszkáz vagy Cromagnon?

Bartha Pál

Útravaló

A falu kegyes volt.
Elvihettem
a bányatelepi gyermek
mezítlábas, dinnyétől maszatos
nyarának
— Apám kezétől is drágább —
szén-tiszta emlékeit.

Szüleimtől az útra

— hamubasült pogácsa helyett —
téliszalámit kaptam és vasárnap-
kenyeret.

Homlokom Anyám csókja alá
hajolt;
gyémánt-könnye, bánat-gyöngye
átég fájón az éjszakákon.

